

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 48. Vespasiani mors. Titus Imperator, & Domitianus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

§. XLVIII.

Sæculum I.
A. C. 79.*Vespasiani Mors. Titus, & Domitianus.*Imperator Vespasianus obiit anno Jesu *Suet. n. 24.*

Christi septuagesimo nono, vigesima quarta Junii, anno ætatis sexagesimo nono, Imperii decimo. Cum mortem imminere sentiret, ait; *Ecce! jam DEUS fieri mihi videor*; hoc joco cæremoniæ vanitatem traducens, qua se post obitum Deorum numero inferendum prævidebat.

Y 4

Titus

sunt. Mirum profecto! quod homines, Ecclesiæ Romanæ infensissimi, ejusdem Ecclesiæ Historiam texant; & Romanorum Episcoporum seriem sequantur! cur non potius Ecclesiarum suarum origines, & Pastorum suorum, aut Superintendentium ordinem enarrant? Interpretæ iste, Lutheri, ut conjectura est, Sectator, Fleurii, viri Catholici, libros viginti novem hætenus in patrium sermonem transtulit. Nempe etiam inviti Lectoribus suis indicant, ibi esse veram Ecclesiam, ubi ipsi Ecclesiasticam Historiam quærunt. Boehmerus Fleurii, Romano-Catholici Sacerdotis, Institutiones Juris Ecclesiastici, adjectis notis, latine reddidit, & corrupit. Ergo domi non habebat Jus Ecclesiasticum, in quod commentaretur? Pauperes sane Canonistas! qui Juris Pontificii centonibus, ut loqui assolent, nuditatem suam operire coguntur?

Sæculum I.
A. C. 81.

Titus.

An. 79.

Id. n. 23.

Suet. Tit. n. 8

An. 81.

Domitianus.

Euf. Chron.

Et V. hist.

c. 13. Et 21.

Martyr. 23.

Sept. Iren.

l. 3. c. 3. p. 232

sup. 26.

S. Cletus.

Martyr. 23.

Jul. Pet.

Chrys. serm.

128. Mar-

tyr. 18. Jun.

Titus filius ejus primogenitus successit, hominum beneficentissimus; is quondam cœnæ accumbens, & recordatus, se ea die nemini gratiam contulisse, dicere auditus est: *Amici! diem hanc perdidisti.* Duobus non amplius annis, duobus mensibus, & viginti diebus regnavit, fatisque cessit decima tertia Septembris annos natus quadraginta, & unum, anno Christi octuagesimo primo. Successorem habuit fratrem Domitianum, qui crudelitate, & impudicitia vix Neroni concessit. Si certum sit, S. Linum, qui primus Ecclesiam Romanam post Apostolos rexit, duodecim annis sedisse, eum anno septuagesimo nono obiisse necesse est. Sepultus est in Vaticano prope S. Petrum vigesima tertia Septembris, & S. Martyribus annumeratur. Post eum, & S. Clementem S. Pontifex ponitur S. Cletus, quem Græci nominant Anacletum, seu Anencletum, id est, irreprehensibilem. Etiam ipsi duodecim Pontificatus annos tribuunt, sed forte hos annos cum annis, quibus sedit S. Linus, confundunt; successio autem est certa. Ad Vespasiani tempora referunt Martyrium S. Apollinaris Primi Ravennatensium Episcopi, qui sæpius toleratis tormentis quievit in pace; quamvis enim Vespasianus Christianos torqueri non jusserit, nihilominus eos occidendi prætextus, tanquam Seditionis,

tionis, aut Sacrilegii reos, inimicis nunquam deerant. Sæculum I.
A. C. 81.

Domitianus Imperator initio Regim-
nis multa utiliter imperavit. Impos-
tum fieri Eunuchos vetuit. Antiquis Le-
gibus contra adulteria novum vigorem
addidit. Iterum Philosophos non solum
Roma, sed tota Italia ejecit, & inter hos
Musonium, a parente servatum, Dionem
Chrysostomum, Epictetum Stoicum, Pe-
regrinum, Demetrium Cynicum, qui con-
tra mandatum Puteolis hæsit. Quidam
mutato habitu Hispaniam, alii deserta
Lybiæ, aut Scythiæ petiere. Nonnulli
Romanorum obtentu Philosophiæ a Do-
mitiano necati sunt. Suet. Dom.
cap. 7.
Mart. 6.
epig. 9. Lu-
cian. Pereg.
Suet. Dom.
cap. 10.
Philost. A-
poll. VII. c. 2

§. XLIX.

Apollonius accusatus coram Domitiano.

Apollonius Thyanæus tunc degebat in *Philo. l. VII.*

Asia, & liberrime in Domitiani Ty-
rannidem declamabat; hæc Euphratus
Imperatorem latere noluit, qui Asiæ Præ-
tori mandat; Apollonium teneret, & ad
se mitteret, sermonum arcanorum, quos
cum Nerva, & amicis ejus Orphito, & Ru-
fo habuisset, rationem redditurum; hos
enim Imperator ob conspirationis suspi-
cionem exilio multaverat; quidquid
autem rei subfuerit, Nervam Domitiano
Y 5 succes-